

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Tutores charitate pleni esse debuissent, facti sunt Domini avari, qui monachos ut mancipia habuerunt, omnes prope redditus ad suum ærarium traxerunt, tandem jus, quod sibi in monasteria compete-
 bat, etiam in alios transferre ausi.

§. XI.

Hos effectus producebant colla-
 tæ Ecclesiis divitiæ, ambitionis Cleri-
 corum & Laicorum avaritiæ perpetuum in omnibus sæculis irritamentum, tunc præcipue, quando Clerici bonis moribus amorem & venerationem populi sibi non conciliant, quando Laicis oneri esse videntur, eaque obsequia spiritualia, quæ Fideles a Clericis, magnas opes possidentibus, expectant, non præstantur. Absoluta necessitas postulat, fundos destinari ad communes pro Religione Christiana sumptus faciendos, quod in omni alia, cujuscunque generis societas sit, requiritur. Necessariæ sunt opes, unde Clerici, Ecclesiis servientes, alantur, ædes extruantur, vel facta tecta conserventur, vestes Sacræ

Ecclesiarum
 Divitiæ.

& ornamenta comparentur, & præ-
 primis unde pauperes adjuventur. In
 primis jam sæculis sub Imperatoribus
 Ethnicis Ecclesia præter oblationes
 a Fidelibus sponte collatas, quibus
 nullum antiquius ei ærarium fuit, Bo-
 na immobilia possidebat. Verum

Chrys. hom.
85. in Matth.

Aug. Serm.

355. 356.

Possid. vit. 6.
24.

enimvero utinam Episcopi has opes
 onera & impedimenta necessaria sibi
 esse cum S. Chrysostomo arbitrati es-
 sent, & cum S. Augustino a cupidita-
 te divitias cumulandi fuissent alienis-
 simi!

At Episcopi nostri in Sæculo no-

Hist. lib.

XXII. §. 25.

lib. XXIV.

§. 39. 40.

Cap. 2. ann.

811. Concil.

Cabil. a. 813.

c. 6.

no ab avaritiæ nota absolvendi non
 sunt. Ex querelis enim regnante
 Carolo Magno contra ipsos allatis
 dispicimus, quod homines simplices ad
 relinquendum mundum eo consilio

Hist. lib.

XLV. §. 51.

XLVI. §. 5.

Boll. 5. Jun.

10. 19.

impulerint, ut Ecclesia opibus, qui-
 bus legitimi hæredes fraudarentur, di-
 tesceret. Sed etiam si mittamus illos,
 qui via illicita opulentiam quærebant,
 inveno tamen Episcopos, Sanctis ad-
 scriptos, quibus plus justo, nisi fallor,
 Bona temporalia augere curæ fuit.
 In vita S. Meinverci, qui S. Henrico

Impe-

Imperatori coævus fuit, commentarius agrorum, ipsius industria Ecclesiæ acquisite, pæne omnem paginam implet.

Ecclesiarum thesaurus, puta, vas argentea, Reliquiarum arcæ, aliaque supellex pretiosissima Infideles, nempe Normannos in Francia, Saracenos in Italia, ad ea diripienda pellexerunt. Agrorum copia & juncta Dignitatibus Ecclesiasticis sæcularis potentia malorum Christianorum cupiditatem irritabant; unde Bona Ecclesiastica vi aperta invadebant, postquam Regia auctoritas cecidit, vel specie defensionis ea sibi usurpabant. Ex eodem fonte ambitus & simonia, perniciosissima vitia fluxerunt. Illud vero fidem nostram adversus scandala, præprimis Romana, quæ Sæculum decimum infamarunt, confirmare debet, quod Filius Dei, cum Ecclesiæ præsidium suum usque ad finem mundi pollicitus est, non promiserit, prohibiturum se, ne mali intrent, sed contra prædixerit, malos bonosque usque ad extremam separationem sem-

li 3 per

per fore permixtos. Non promittitur omnibus Ministris, omnibusque Ecclesiæ Pastoribus, & ne quidem Pastorum omnium Capiti, vitæ Sanctitatem, (*) attamen potestatem Supernaturalem omnibus illis, qui in Sacrum Ministerium ritu a se præscripto intrarent, diserte promittit. Quemadmodum igitur nullo non tempore aliquos impios homines reperire fuit, qui corde ad Deum sincere non converso, & ceteris conditionibus requisitis carentes, Baptismum & Eucharistiam accipere non sunt veriti, ita etiam non defuere, qui, non vocati, manus sibi imponi petierunt, & his non obstantibus vere Presbyteri vel Episcopi fuere, sed heu! ad suum & sæpe gregis sui interitum. Ut paucis complectar omnia; sicut nullum de aliis criminibus, ita etiam de Sacrilégiis miraculo avertendis Divinum extat promissum. Ergo nec
Ser-

(*) Temere ergo egit Lutherus Ecclesiam ex moribus corruptis judicans, eumque Sectatores ipsius Doctrinæ Evangelicæ manifeste contraria docentem male secuti sunt.

Sergium III. nec Joannem X. alios-
que, quorum vita flagitiosa Sacram^{Hist. lib.}
Sedem conspurcavit, Legitimos Pon-^{LIV. §. 42.}
tifices agnoscere non detrectemus, si^{49.}
modo legitime ab Episcopis ordinati
fuerint. Fatendum tamen, plus Ec-
clesiæ profuturum fuisse, semper esse
pauperem, quam tot periculis & ludi-
briis exponi. (*)

§. XII.

Tot malorum causa ex parte rur-^{Mores cor-}
sus ignorantia extitit, postquam illa^{rupti.}
vitium pæne commune evasit. Ubi
perierat literarum amor, piorum ta-
men exempla & bonæ educationis vis
effecerunt, ut boni mores adhucdum
aliquamdiu servarentur, & virtus in
pretio esset. Ita Romæ, sedente Aga-
thone Papa, exeunte Sæculo septimo,
vivebatur. Sed ignorantiae tenebris
omnia denique involventibus abje-
ctum est exercitium bonorum operum
& disciplina sancta, cujus præstan-
tiam

Li 4

(*) Nisi forte istud opponi possit Fleurio; il-
los qui contempserunt Ecclesiam divitem, etiam,
vel multo magis, contempturos fuisse paupe-
rem.